

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه	پیاده‌سازی

پرسیده‌اند: چه عملی باید انجام دهیم که در تمام ایام سال، قلب و کل وجودمان را از گناه دور نگه‌داریم؟

ببینید! همه‌ی وجود ما، دنباله‌رو دل ماست. این را همه متوجه‌سیم. ما به چیزی فکر می‌کنیم که مورد علاقه‌ی ماست؛ راجع به چیزی حرف می‌زنیم که مورد علاقه‌ی ماست؛ جایی می‌رویم که مورد علاقه‌ی ماست؛ چیزی می‌خوریم یا می‌خریم که دوست داریم؛ کاری انجام می‌دهیم که مورد علاقه‌ی ماست. پس ببینید! همه‌ی وجود ما، فکر ما، دست ما، پای ما، زبان ما، همه‌ی وجود ما به دنبال دلمان می‌رود. حال، می‌خواهی دستت به دنبال گناه نرود، زبانت گناه نکند، چشمت نگاه گناه‌آلود نکند، راهش چیست؟ راهش این است که دلت را بیایی. دلت هر جا برود، بقیه وجودت دنبالش می‌رود. بنابراین اگر دلت دنبال خدا برود؛ همه‌ی وجودت دنبال خدا می‌رود و دیگر گناه از تو سر نمی‌زند. دلم دنبال خدا برود یعنی چه؟ یعنی دلم عاشق خدا شود. انسان وقتی عاشق کسی شد، به او نگاه می‌کند، راجع به او حرف می‌زند، به او فکر می‌کند، کارهایی را انجام می‌دهد که معشوقش دوست دارد و معشوقش را خوشحال می‌کند. اگر ما عاشق خدای متعال شویم؛ اینگونه می‌شویم. پس اگر دلمان پیش خدا برود، همه‌ی وجودمان خدایی می‌شود.

چگونه دلمان می‌رود پیش خدا؟ چگونه انسان کسی را دوست می‌دارد؟ ظاهراً منسوب به پیغمبر اکرم ﷺ است که فرمودند: «جَلِبَتِ الْقُلُوبُ عَلَى حُبِّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْهَا»^۱ خدا دل‌ها را بر اساس دوست داشتن کسی که به آن خوبی می‌کند، سرشته است؛ یعنی هرکسی به انسان خوبی می‌کند؛ احسان می‌کند؛ انسان دوستش دارد. کسی که به ما محبت می‌کند، دوستش می‌داریم. مثلاً، رفیق شما چهار بار آمد کمکتان کرد؛ مشکلی داشتید حل کرد؛ قرضی داشتید که نمی‌توانستید ادا کنید، رفت قرضتان را ادا کرد؛ مریض شدی، نصف شب رفت ماشینش را روشن کرد برت داشت، بردت بیمارستان، معالجات کرد، برت گرداند؛ رفت کربلا، برایت مهر و تسبیح از کربلا آورد؛ رفت مشهد، برایت سجاده آورد و امثال این‌ها. کسی که این‌گونه با شما رفتار کرد، بخواهی یا نه، دوستش می‌داری. ظاهراً منسوب است به امیرالمؤمنین (علیه السلام) که فرمودند: «الْهَدِيَّةُ تَجْلِبُ الْمَحَبَّةَ»^۲؛ هدیه، محبت را جلب می‌کند. پس انسان چه کسی را دوست دارد؟ کسی را که به انسان خوبی کرده. حالا انصافاً بنشین فکر کن ببین خدا با تو چه کار کرده است. ببین چه کرده از خوبی! آخرین کتابی که خدا لطف کرد و نوشتیم، یک دوره‌ی کامل خودسازی و سیر و سلوک است^۳. فصلی از این کتاب راجع- به عشق و محبت الهی است. توصیه می‌کنم این کتاب را تهیه کنید و عمیقاً بخوانید. حالا که شما اهل علاقمندی به تهذیب نفس و سیر و سلوک و تعالی معنوی هستید؛ حیف است که این کتاب را نداشته باشید. آن فصل این کتاب را بخوانید. آنجا بر زندگی انسان مروری کرده‌ام و گفته‌ام: نگاه کنید از آن روزی که در رحم مادر بودید خدا با شما از لطف و محبت

^۱ ابن‌شعبه‌ی حرانی، تحف العقول، ص ۳۷ و شیخ صدوق، من لا يحضره الفقيه، ج ۴، ص ۳۸۱.

^۲ تمیمی‌آمدی، غررالحکم و درر الکلم، ص ۲۹ و محدث نوری، مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۰۷.

^۳ مهدی طیب، شراب طهور، تهران، سفینه، ۱۳۸۷.

چه کرد! و به همین ترتیب، لحظه به لحظه‌ی زندگی را یکبار مرور کردم. بعد گفتم: حالا انصافاً اگر کسی یک میلیاردم این خوبی را به ما بکند؛ یک دل نه، صد دل عاشقش نمی‌شویم؟ انسان، بی‌اختیار به خدا دل می‌بازد. به خدا که دل باخت، همه‌ی وجودش هم می‌رود نزد خدا. دیگر نه زبانش حرف غیرِ خدایی می‌زند، نه گوشش چیز غیرِ خدایی می‌شنود، نه چشمش نگاه غیرِ خدایی می‌کند، نه دستش، نه پایش، نه هیچ جای وجودش. نه دلش آرزوهای غیرِ خدایی می‌کند و نه فکرش اندیشه‌های غیرِ خدایی می‌کند. راه اصلی و شاه‌کلید اینکه انسان از گناهان محفوظ بماند، این است. حالا نکته‌های دیگری هم هست. تمرین‌هایی که انسان باید بکند که در آن کتاب نوشته شده است. اگر عزیزان کتاب "شراب طهور" را تهیه کردند و خواندند، آنجا توضیح داده‌ام.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ